

Nyírfalvi Károly
SZERELMES LEVÉL

A mélyponton találsz el, lelsz rám, úgy lesz jó, lesz rossz. Miféle szájjal ébredsz gyülevész vagy mosolyos álmaiddal eltelvén. Gondolsz-e rám? Önző vagyok, lásd, mint bármely szerelem.

Nagy tágranyílt szemmel ébredek, fel is kelek s visszazuhannék mindjárt. Bejárom a szobákat, letakarom a tükröket.

Szemedbe nézek ezentúl, ott keresem magam, vagy pillantásodban vizsgálom lázam, józan örületem jeleit. „*Nincs bennünk senki, ami nem mi volnánk.*” Mi itt belül, mind én vagyok. Feladom magam, nem mint levelet szokás, vagy nem mint cinkos áruló. Leszek immár részed, mint észrevétlen fény honolsz bennem mindenütt. Legyek otthonod, légy a menedékem.

A mélyponton találsz meg, nekem úgy lesz jó (úgy lesz rossz), mindegy, ne légy egyedül, s legyek valakivel, épp veled, és tudom, senki mással most már, így jó... Mint kifordított, levetett kabát, mely a lelket (jótékonyan) nem takarja tovább, olyan a mondás: én itt belül, mind mi vagyunk.(!)

Ágh Edit • Galambröpte